Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Scala coeli

Johannes <Gobi, Iunior>

[Straßburg], 1483

De suspitione

urn:nbn:de:bsz:31-106862

Visual Library

SOcius debet habere has cõditõnes seq̃ntes. Prio debz esse fidelis. Legitur in speculo exemplorum q̃ duo socij fuerũt qui eũtes ad torneamentũ. conuenerũt vt in damno z in lucro z i labore essent eq̃les. Cum aũt vnꝰ eorꝝ esset ingressus duellũ. alio remanente extra. dum lucratus fuisset equos z arma alter petijt ptem. Tunc iste. sicut non fuisti pticeps in ictibus. sic nec etiam in bonis. Loquendo spũaliter. isti duo socij sunt xp̃us z homo. sed duellum est pnia.

¶ Secõdo debz esse discretus. Legitur i Specko exemplorꝝ q̃ quidam iuuenis se obtulit ad fuitiũ regis. z quia discretꝰ erat. ordinauit vt daret sibi vnum in mensa. tũc inuidentes ei socij sui fingentes q̃ essz de alio vino portaueret sibi dicentes. qd̃ istorꝝ melius est bonum fuit bonũ erit. bonum est rndit. Tunc rex posuit eum custodem sui capitis. eo q̃ sibi dixisset q̃ audacissimꝰ erat. Cum aũt quadam die rex equitasset cũ pluuia z iste vellet excutere pluuiam de cappa. rex vertit faciem reflando cum ore acsi vellet eum mordere Tũc iste leuauit pugnum z dedit sibi talem ictum q̃ ad terrã eum pstrauit. Et cũ milites vellẽt euz interficere. rex prohibuit dicens Duo dixit mihi. z q̃ erat bonꝰ cognitor vni. z q̃ erat audax vtrũq̃z optime agnoscimꝰ esse verum.

De Sortilegio.

SOrtilegiũ multa mala inducit in nobis. ¶ Primo facit deceptõnem. Legit in specko exemplorꝝ Q̃ fuit quedam vetula q̃ semꝫ vemẽs ad q̃ndam sacerdotẽ dixit sibi q̃ bonũ illa nocte tenuerat qꝛ eũdo cum facis intrauerãt camerã eius. z inuenerunt eum discooptum. z nisi cooptuisset eum ipm fortissime ꝓberassent. Tũc sacerdos. z p quez locũ itrastis. p fornellũ dixit illa. qꝛ p quẽcunqz locũ voluimꝰ itramus. Tunc sacerdos. veniatis hodie ad locũ interiꝰ. z dabo vobis pecuniaz. Que veniẽs inclusit eaz infra. z duz eam baculis egregie verberaret. dixit exquo intrastis p fornellũ exite p vicẽ eam vel p campaile. Item ad idẽ. Legitur in Spe. exemplorꝝ q̃ fuit mulier q̃ hñs amasium. viro suo dicebat q̃ ibat cũ sanctis qñ ibat ad hospitium amasij sui. Cũ aũt induxissz virũ vt iret cũ ea. z hoc pnũciasset amasio. illi ꝓpati in quodã hospicio cũ lumiaribus supplicijs et baculis tm̃ verberauerunt q̃ ex tũc bonꝰ nõ fuit. z semp dicebãt hoc tibi dabimꝰ qꝛ nõ diligis bonã vxorem tuaz. ille aũt miser delusus vxorem amplius dilexit

De Suspitione.

Suspitio multa mala ĩducit ĩ nobis. ¶ Prima est veritatis depressiua. Legitur ĩ libro de vij. doĩs spũs. Q, quidam monachus pbatissim? p longum temp? ĩtollerabili grauabat' ifirmitate cui fratres non poterant subuenire. ĝa que sibi necessaria erãt nõ hẽbãt Audiens aũt quedam famula ôi de afflictõne eius rogabat piem moãsterij ꝗ ipm ad se deferri faceret. eo ꝗ ĩ ciuitate facilius necessaria ĩuenirẽtur. Cum aũt factum fuisset ⁊ ei obsequiuz p tres annos impẽdissz cepunt hommes mente corrupti malũ de sene ⁊ ỹgine suspicari. Cũ aũt appropinq̃ret suus trãsitus. facta oõne ad deuz vt retribuẽ dignaretur ỹgini rogauit senex. qui cõuenerant papa eius transitum vt baculum suũ plantaret sup fossam ei?. et si maneret ĩ ariditate sua suspitio malozz essz vera. si aũt fructus p̃duceret essz fta. Mozit' senex. baculus plantatur. ⁊ statim frõdere ⁊ florere ĩcepit. ⁊ fruct? pduxit multos. Qõ attẽdentes malitiosi compũcti glificauerunt deum.

¶ Item ad idem. Refert Pieronim?. ꝗ quidã venit ad senem. et requisiuit qũo caueret a detractione ⁊ suspitione mala. Tũc senex. Ego ⁊ proxim? sumus due ymagines. tuipsa est vna tm̃ p speculuz ĩ quo speculo mea rep̃sentat'. et qũ ergo iudico suam ymaginem iudico meam. ⁊ qũ despitio suam despitio meam

De Sensu ⁊ tactu.

Sensus tactus mlta mala ĩducunt ĩ nobis. Prio est pctis ĩclinatiuũ. Refert Hieronim? ꝗ cũ quidaz Hẽmita cum mre sua iret p viam. et ipe portãdo debẽt trãsire fluuiuz ĩuoluit manus suas palio ne euz tangẽt aliquo mõ. Cum aũt fuissz requisit? q̃re hoc facẽt. respõdit sensus tactus est ꝑximquissim? hostis ⁊ fortius libidĩem carnis. ⁊ ideo q: caro mulieris ẽ ignis. hõ aũt stuppa vel stupula. ideo ẽ cauendum. ¶ Item ad idem. Legit' ĩ libro de vij. doĩs spũs. Qz duz quidam clicus ĩuitassz vnam reginam. et ipa ex ei? pulcritudĩne mota corrupte ocupiscẽt eum sciens ꝗ sensus tact? est priuaricatio oĩm virtutuz. ait tenendo eius manus pulcras digne essent iste man? pulcre tractare latera mea Qui manũ ad se trahẽs air. Nõ dña decz vt digiti mei tractẽt ita vile cadauer cũ eis mediãtib? habeo summe cibum meũ. ¶ Secõo est virtutum priuatiu?. Legitur ĩ libello purgatorij sancti Patricij Q, dum quidã heremita starz ĩ quodã monte iuxta quẽ demones ogregabãtur. ĩ q̃libz nocte ante q̃ ĩtrarz lectum dicebat septem psalmos cum lerama. et faciebat